

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 78

гр. Монтана, 26.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на двадесет и шест март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милена Бранкова

Членове: Диана Кузманова
Костадин Живков

при участието на секретаря СИЛВИЯ Л. Г.

в присъствието на прокурора Р. П. Р.

като разгледа докладваното от Костадин Живков Въззивно частно наказателно дело № 20241600600080 по описа за 2024 година

Производството е по чл.64, ал.6-8 НПК, образувано по жалба на Г. Ц., защитник на обвиняемия по досъдебно производство № 281/2024г. по описа на РУ - Монтана, преписка № 1194/2024г. по описа на РП - Монтана С. М., ЕГН ***** против определение на РС-Монтана по частно наказателно дело № 377/2024 година, с която е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

В открито съдебно заседание на въззивната инстанция обвиняемият и защитникът му адв.Ц. поддържат жалбата, като излагат конкретни съображения.

Представителят на Окръжна прокуратура-Монтана изразява становище за неоснователност на жалбата.

Доказателствата са писмени.

Въззивният съд, като съобрази доказателствения материал по досъдебното производство, провери правилността на обжалвания съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбата, доводите и становищата на страните, приема следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА, но разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съображенията на Окръжен съд - Монтана са следните:

Досъдебно производство (ДП) № 281/2024г. по описа на РУ - Монтана, преписка № 1194/2024г. по описа на РП - Монтана е образувано на 16.03.2024г. съгласно чл.212, ал.2 от НПК за престъпление по чл.198, ал.1 от НК. С постановление от 18.03.2024г. в рамките на ДП № 281/24г. по описа на РУ – Монтана С. М. е привлечен в качеството на обвиняем за това, че на 16.03.2024г. в гр.*, ж.к.*, бл.*, вх.* противозаконно отнел чужда движима вещ - 2 броя банкноти с номинал от по 5 лева или общо сумата от 10.00 лева от владението на М.Р. от гр.*, с намерение противозаконно да я присвои, като употребил за това заплашване - гледал го заплашително, посегнал към него с ръка и разтворил ципа на якето му – престъпление по чл.198, ал.1 от НК.

Обжалваният в настоящото производство съдебен акт представлява произнасяне по искане по чл.64, ал.1 НПК за вземане по отношение обвиняемото лице на мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Предпоставките за вземане на най-тежката мярка за неотклонение от съда, произтичащи от разпоредбите на НПК, налагат прецизна и обоснована преценка за наличието или липсата на точно посочените в закона основания за задържане на определено лице.

Първоинстанционният съд е извършил такава преценка и изложил съображения, които въззивният съд споделя.

На първо място, налице е формалната предпоставка, предвидена в разпоредбата на чл.63, ал.1 НПК - обвинение за престъпление, което се наказва с „лишаване от свобода“.

Установено е наличието и на второто условие, посочено в чл.63, ал.1 НПК, а именно:

Налице е обосноваост на предположението , че жалбоподателят в настоящото производство е извършил престъплението, в което е обвинен. В такава насока са показанията на свидетеля М.Р. , протоколът за разпознаване на лица и предмети от 17.03.2024г. , Протокол за доброволно предаване от 18.03.2024г. и разписка от 18.03.2024г. В жалбата се твърди, че липсват доказателства, установяващи авторството на извършеното деяние, но с оглед изложеното по-горе съдът намира, че при този етап от развитие на досъдебното производство събраните такива в достатъчна степен обосновават извода относно извършителството .

Въззивният съд споделя и извода на първоинстанционния съд за наличие и на третата предпоставка за вземане на най-тежката мярка за неотклонение, а именно - за съществуваща опасност обвиняемият да извърши друго престъпление.

От приложените към досъдебното производство актуална справка за съдимост на обв.М., се установява, че същия е осъждан по НОХД № 116/2008г. на ВС – София, съответно реабилитиран спрямо това осъждане. М. е осъждан и по НОХД № 1002/18г. по описа на МРС и по НОХД № 335/20г. по описа на МРС, като присъдите по посочените дела са били групирани с определение по НОХД № 335/20г. по описа на МРС до размера най – тежкото наказание, а именно една година лишаване от свобода – условно, с три години изпитателен срок, считано от влизане в сила на определението – 30.06.2020г. Тази съдимост, както и приложената справка – характеристика, изготвена от РУ – Монтана, сочи на висока обществена опасност на обвиняемия и вероятността същият да извърши и друго престъпление . Предвид това и с оглед характера и конкретиката на деянието/ пострадалият е човек с 100 % ТНР, с чужда помощ/ , което е с висока степен на обществена опасност , въззивният съд намира, че адекватната мярка за неотклонение към настоящия момент е „задържане под стража“ , в каквато насока е и решаващият извод на първостепенния съд, още повече, че се касае до първоначално определяне на мярката за неотклонение.

С оглед гореизложеното въззивният съд намира, че обжалваното определение, с което по отношение лицето С. М. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ , следва да бъде потвърдено.

Предвид изложените мотиви въззивният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 88/ 19.03.2024 г. на Районен съд-Монтана ,

постановено по частно наказателно дело № 377/2024 година , с което по отношение на С. М., ЕГН ***** - обвиняем по досъдебно производство № 281/2024г. по описа на РУ - Монтана е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“,

ВЪЗЗИВНОТО ОПРЕДЕЛЕНИЕ не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____